

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého, v právní věci žalobce: **P. P.**, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 14. 10. 2019, č. j. 11 A 40/2019 - 31,

t a k t o :

- I.** Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Včas podanou kasační stížností napadl žalobce (dále jen „stěžovatel“) usnesení Městského soudu v Praze specifikované v záhlaví. Tímto usnesením bylo zastaveno řízení o žalobě stěžovatele proti rozhodnutí ministra dopravy ze dne 2. 1. 2019, č. j. 52/2018-510-RK/3.

[2] Výrokem I. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 11. 2019, č. j. 3 As 359/2019 – 12, byl stěžovatel vyzván k zaplacení soudního poplatku za podání kasační stížnosti ve lhůtě patnácti dnů od doručení uvedeného usnesení. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 20. 12. 2019 [viz § 64 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), ve spojení s § 50 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu]. Lhůta stanovená k zaplacení soudního poplatku tak počala běžet dne 21. 12. 2019 a marně uplynula dne 6. 1. 2020; stěžovatel byl současně poučen o následcích spojených s nevyhověním uvedené výzvě (§ 40 odst. 2 s. ř. s.).

[3] Podle ustanovení § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), vzniká poplatková povinnost samotným podáním kasační stížnosti. V souladu s ustanovením § 7 téhož zákona se stal soudní poplatek za kasační stížnost splatným okamžikem jejího podání. Jelikož stěžovatel soudní poplatek nezaplatil při podání kasační stížnosti, zdejší soud jej vyzval k zaplacení soudního poplatku v (dodatečně) stanovené lhůtě patnácti dnů, jak předpokládá § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích. Citované ustanovení zákona o soudních poplatcích rovněž ukládá soudu povinnost zastavit řízení po marném uplynutí (dodatečně) lhůty stanovené soudem k zaplacení soudního poplatku, přičemž k případnému zaplacení poplatku po marném uplynutí této lhůty se nepřihlíží.

[4] Nejvyšší správní soud tedy podle § 47 písm. c) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., řízení o kasační stížnosti zastavil, jelikož byly naplněny podmínky předvídané ustanovením § 9 odst. 1 větou druhou zákona o soudních poplatcích.

[5] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení bylo zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 15. ledna 2020

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu